

maa det være en Enkelt, som tilfældigvis er kommen ind i det eller det Forhold, der gjælder om; men her gjælder det jo om en Lovgivning for en heel Befolkning, som har været nødt til at søge sit Ophold under de Billaar, som Lovgivningen har foreskrevet, under de Regler, som hidrøre fra Erectionsbrevene og fra andre Bestemmelser angaaende Fæstevæsenet. Denne Befolkning har ikke kunnet erhverve sit Ophold, har ikke kunnet komme i Besiddelse af de Eiendomme, som den driver og i lang Tid har drevet, og til hvis Besiddelse saavel dens som dens Efterkommeres Bee og Vel er knyttet, uden netop i Medfør af de bestaaende Love, og da den nu saaledes er bunden til disse Eiendomme, forekommer det mig, at en Bestemmelse, som gaaer ud paa muligvis at sætte en heel Egn, eller, om det endog kun skulde være en Deel af en enkelt Egn, Beboere ud af den Besiddelse, hvori de have været, ingenlunde kan siges at være i Fæstebondestandens eller i det Hele taget i Bondestandens Interesse. Det er efter disse Betragtninger, at jeg, saafremt der ikke skulde komme Oplysninger fra Udvalget, som skulde vise, at hine Bevillinger, hvorpaa der lægges saa stor Vægt, have havt en særdeles gavnlig Indflydelse, vil stemme for Minoritetens Forslag, ligesom jeg ogsaa forrige Gang, da den samme Sag var til Behandling her i Thinget, stemte i samme Retning.

Sidenius: Naar den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 1ste District (Wegener) har omtalt, at en Godseier paa Falsker, til en meget moderat Pris ifjor tilskød Fæsterne Gaarde til Eiendom, paa den Betingelse, at de skulde udbetale hele Kjøbesummen strax, saa forholder det sig aldeles rigtigt; men, naar den ærede Rigsdagsmand derimod har yttret, at Kjøbet gik ind, fordi Kjøberne ikke kunde reise den fornødne Pengesum, og har formeent, at det ved denne Leilighed vilde have været særdeles uanselig, om en Pengemand kunde traadt imellem, som havde kunnet købe hele Bøndergodset af Godseieren, og dernæst igjen med en lille Advance overladt det til Fæsterne, imod at der kunde blive staaende en Deel af Kjøbesummen i Gaarden, thi saa havde disse Fæstere faaet Selveiendom, saa er den ærede

Rigsdagsmand i en Bidsfarelse, thi Kjøbet gik ikke ind, fordi Fæsterne ikke kunde reise Pengene, thi disse Penge kunde de reise imod 6 pCt., men Kjøbet gik ind, fordi Fæsterne frygtede for, at de ikke skulde kunne præstere de høie Udgifter, som de som Selveiere vilde faae at udrede. Naar den ærede Rigsdagsmand har sagt, at Prisen var moderat, da skal jeg ikke benægte det, men, at den var over $\frac{1}{3}$ som ogsaa over det Halve af Stedernes virkelige Værdi, det er aldeles vist.

Ordføreren: Det kan ikke andet end være tilfredsstillende for Udvalgets Majoritet, af den ærede Indenrigsministers Mund at erfare, at Ministeriet har sluttet sig til det Forslag, som er stillet af Majoriteten. Ifølge deraf troer jeg at kunne antage, at der vil kun være liden Sandsynlighed for, at Lovforslaget vil blive antaget her i Forsamlingen i den oprindelige Form, hvori det foreligger, saa at jeg som Følge deraf kan fatte mig i Korthed med Hensyn til Majoritetens Afviselse fra Udvalget. Jeg skal kun i Anledning af hvad der er yttret af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te District (Mourier) tillade mig at gjøre en enkelt Bemærkning. Han har sagt, at man skulde overlade Forholdene til deres naturlige Udvikling, og han har spurgt, hvorfor man skulde gjøre Mere for Fæsterne paa Lehnsgodset, end for andre Fæstere. Jeg troer, at Svaret derpaa er meget let. Man skal gjøre noget Mere eller noget Mindre for Fæsterne paa Lehnsgodset, end for dem paa andre Godser, af den Grund, at dette vil være i Overensstemmelse ikke alene med de Forhold, som factiiff bestaae, men ogsaa med den hidtil anerkjendte Retstilstand, og, naar man forrykker denne, kan man ikke sige, at man overlader Forholdene til deres naturlige Udvikling. Jeg skal i saa Henseende blot tillade mig at henvise til den allerhøieste Resolution af 10de Juli 1846, hvorved H. Majestæt har erklæret at ville meddele Tilladelse til at afhænde det til Grevskaber, Baronier og Stamhuse hørende Bøndergods, men hvori det tillige udtrykkeligt fastsattes som Betingelsen for en saadan Tilladelse, at det findes, at den er til Godes for Bønderstands Gavn, saavel som stemmende med de fremti-